

Mặc khải từ trời II

Thông điệp 1

Tông Đồ Công Vụ 26:19; Châm Ngôn 29:18; Mát-thêu 16:16-17; Ga-lát 1:15-16; Cô-lô-sê 1:26-17; Ê-phê-sô 1:17

Thưa Cha yêu dấu, chúng con xin dâng hội nghị này vào trong tay Cha. Xin Cha hãy ban cho chúng con sự khôn ngoan và khải thị từ bên trên. Xin Thánh Thần của Cha hãy phán với chúng con. Chúng con khao khát được có tai để nghe điều Thánh Thần phán cùng các Hội Thánh. Xin hãy chúc phước cho chúng con, chúc phước cho sự nhóm lại của chúng con.

Chúng tôi vừa đến đây từ vùng vịnh San Francisco và chúng tôi cũng có ghé thăm Hội Thánh tại Cupertino. Tôi có mang những lời chào thăm của anh Cheng từ Cupertino. Dù anh không thể đến đây, nhưng anh ấy thường nhớ đến anh em. Tôi hy vọng rằng anh ấy sẽ có thể trở lại đây. Chúng ta hãy nhớ đến anh chị Cheng trong lời cầu nguyện. Anh ấy gửi những lời chào thăm đặc biệt đến anh em. Cảm tạ và ngợi khen Chúa.

Tôi hy vọng anh em còn nhớ về hội nghị năm ngoái khi chúng ta nói về mặc khải từ trời. Lúc đó, chúng ta thông công về những điều trong thời Cựu Ước. Đức Chúa Trời đang sống. Chúa của chúng ta thật vĩ đại và thật vinh hiển. Ngài là Đấng sống và Ngài là Đấng đang phán. Toàn bộ Kinh Thánh là Lời của Đức Chúa Trời và bên cạnh đó thì Ngài còn hiện ra với con người. Và Ngài ban cho dân của Ngài những mặc khải từ trời. Có rất nhiều tôn giáo trong thế gian này, như đạo Phật; nhưng Phật, hay những thần của họ, không thể nói với họ. Làm sao mà một pho tượng có thể nói được? Một pho tượng thì không thể nói được cũng như là không thể ban bất kì mặc khải nào cho người thờ lạy nó. Nhưng Chúa của chúng ta là Đấng sống, Ngài là Đấng đang nói. Hơn thế nữa Ngài, còn ban cho dân Ngài một mặc khải. Chúng ta có thể thấy được từ thời A-đam cho đến hết thời Cựu Ước, kết thúc với sách Ma-la-khi, Chúa đã phán rất nhiều lần và Ngài ban cho dân một mặc khải rõ ràng. Và sau khi con người sa ngã, Chúa vẫn tiếp tục hiện ra với con người. Trong vườn Ê-đen, Chúa hiện ra với A-đam. Sau khi con người đã phạm tội và sa ngã, Chúa vẫn đến và tìm kiếm A-đam. Chúa gọi: “A-đam, con ở đâu?” Có lẽ ngày hôm nay Chúa vẫn đang gọi anh em : “Con ở đâu?” Con người sa ngã thích lẫn trốn. Đặc biệt là những người phạm tội lại càng muốn trốn hơn. Nhưng chúng ta sẽ trốn ở đâu? Cho dù anh em có trốn nơi nào đi nữa, thậm chí ở âm phủ, nhưng Đức Chúa Trời vẫn có thể tìm thấy anh em. Anh em không thể trốn khỏi Ngài được. Thánh Vịnh 139 nói rằng cho dù anh em đi đến bất cứ nơi nào thì Chúa vẫn ở đó. Đó là lý do tại sao chúng ta không cần phải lẫn trốn. Chúa là Đấng sống. Đừng đợi Ngài tìm kiếm chúng ta. Anh em nên tự nguyện tìm kiếm và đến với Ngài. Chúa phán ai tìm thì sẽ gặp. Đó là lý do tại sao tất cả chúng ta phải nên là người tìm kiếm Đức Chúa Trời. Thật vậy.

Trong Kinh Thánh, Kha-nóc là người đã được Chúa hiện ra. Ông nhận được mặc khải của Chúa từ trên trời nói với ông rằng sự phán xét sắp đến. Đức Chúa Trời biết mọi sự, nên ngay từ ban đầu, sau khi A-đam sa ngã thì Chúa biết sự phán xét sẽ xảy ra vào thời Nô-ê. Đó là lý do tại sao Chúa phán trước với Kha-nóc rằng sự phán xét sẽ đến. Tất cả chúng ta đều cần có những mặc khải như vậy. Khi Đức Chúa Trời muốn phán xét loài người, Ngài sẽ đưa ra một lời cảnh báo trước. Bởi vậy trong thời Kha-nóc, Chúa đã phán cùng ông rằng sự phán xét sắp đến. Vì thế, Kha-nóc đã đặt tên con trai mình là Mơ-thu-se-lác, ý nghĩa của cái tên này là vào ngày Mơ-thu-se-lác qua đời thì sự phán xét sẽ đến. Kha-nóc đã nhận được mặc khải nên từ đó ông đồng bước đi với Đức Chúa Trời. Anh em có kính sợ Đức Chúa Trời và sợ sự phán xét của Ngài không? Nếu không, anh em sẽ không bước đi với Chúa. Con người sa ngã

rất liêu lĩnh. Họ không kính sợ Đức Chúa Trời và sự phán xét của Ngài. Họ bước đi một cách lỏng lẻo. Tuy nhiên, khi Kha-nóc thấy được mặc khải này và sự bày tỏ của Đức Chúa Trời, từ ngày đó ông bắt đầu bước đi với Ngài. Điều đó có nghĩa là Kha-nóc đã không bắt tuân theo mặc khải từ trời. Đừng nghĩ một mặc khải chỉ để cho anh em thấy một điều gì đó. Anh em nói : “Ồ, tôi đã hiểu điều đó rồi. Tôi nghe và tôi đã hiểu điều đó rồi!” Nhưng rốt cuộc anh em vẫn sống đời sống giống như cũ. Anh em bắt tuân với mặc khải đó và đời sống của anh em vẫn lộn xộn. Rất nhiều người giống như vậy. Đó là lý do tại sao những mặc khải trong Kinh Thánh không phải chỉ để cho chúng ta thấy mà còn để cho chúng ta vâng theo.

Rồi đến thời Nô-ê, Đức Chúa Trời ban cho Nô-ê một mặc khải khác vì thời điểm xảy ra con đại lụt đã gần đến, giống như lũ lụt đang sắp tràn tới Bangkok. Chúa Giê-su ôi! Anh em phải chuẩn bị sẵn sàng. Tôi không biết anh em ở Bangkok sửa soạn cách nào. Anh em có thể dùng những bao cát. Nếu lụt đến mà nước lụt chỉ cao 1 mét thì những bao cát này có thể ngăn được. Nhưng nếu nước lụt cao đến 50 mét thì những bao cát của anh em sẽ trở nên vô dụng. Bởi vậy anh em phải chuẩn bị cách nào đây? Anh em phải đóng một chiếc thuyền. Đừng chỉ chuẩn bị những bao cát. Đó là lý do tại sao mà mặc khải Đức Chúa Trời truyền cho Nô-ê không phải là chuẩn bị nhiều bao cát nhưng mà là đóng một chiếc thuyền. Đó cũng là lý do mà tại Bangkok này chúng ta cần phải chuẩn bị thật tốt cho việc đóng một chiếc thuyền. Đó là mặc khải mà Đức Chúa Trời đã ban cho Nô-ê. Chúng ta có thể thấy là dân Đức Chúa Trời rất cần có một mặc khải. Nếu không có mặc khải, anh em sẽ không biết mình cần phải làm gì. Đừng nghĩ mình đã được cur và như thế là đủ rồi. Anh em vẫn cần biết Chúa muốn làm gì. Anh em cần có mặc khải từ trời.

Vào thời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời đã phán với Áp-ra-ham. Mặc khải này càng trở nên rõ ràng hơn. Áp-ra-ham đã thấy Đức Chúa Trời không chỉ muốn một chiếc thuyền, mà Ngài muốn có một vương quốc, một dân của Ngài. Và Đức Chúa Trời muốn đem dân của Ngài vào một xứ tốt lành để trở thành vương quốc của Ngài. Hơn nữa, Chúa muốn trị vì ở giữa họ. Ngài muốn làm Vua ở tại Giê-ru-sa-lem. Mặc khải này ngày càng trở nên to lớn và vĩ đại hơn. Cảm tạ Chúa và ngợi khen Ngài! Đức Chúa Trời rất sẵn lòng bày tỏ cho chúng ta biết điều mà lòng Ngài khao khát. Đức Chúa Trời của chúng ta thật vĩ đại, Ngài là Đấng hằng sống và là Đấng đang nói. Ngài là một Đức Chúa Trời có một kế hoạch. Điều đó thật vô cùng vinh hiển. Đó là lý do mà dân Ngài cần có mặc khải từ trời. Khi nhận được mặc khải, anh em cũng phải vâng theo mặc khải ấy và bước đi cũng như làm mọi việc theo như mặc khải của Đức Chúa Trời. Nếu không thì anh em sẽ không biết những điều mà Chúa muốn làm.

Đến thời của Mô-sê, Chúa lại có một mặc khải khác. Vào thời của Áp-ra-ham, mặc khải của Chúa dành cho tương lai. Nhưng khi đến thời của Mô-sê, mặc khải này đã đến lúc trở thành hiện thực. Mặc khải mà Mô-sê thấy cũng rất đáng kinh ngạc. Tất cả những phép lạ mà Chúa đã thực hiện qua Mô-sê thật rất vĩ đại và kỳ diệu. Như vậy từ thế hệ này qua thế hệ kia, mặc khải này ngày càng trở nên rõ ràng hơn. Anh em phải nhìn vào mặc khải này một cách toàn diện, để thấy được mặc khải này càng ngày càng trở nên vĩ đại hơn, rõ ràng hơn và vinh hiển hơn theo thời gian. Hơn nữa, sự ban cho của Đức Chúa Trời cũng trở nên phong phú hơn theo thời gian. Kinh nghiệm của Mô-sê lớn hơn, phong phú và vinh hiển hơn kinh nghiệm mà Áp-ra-ham đã có. Mô-sê đã dẫn dân của Đức Chúa Trời ra khỏi xứ Ai Cập. Lời phán của Chúa thật rất kỳ diệu. Ở đây chúng ta thấy được một mặc khải, đó là lời Chúa và công việc của Ngài. Đức Chúa Trời đã bày tỏ chính Ngài là một Đức Chúa Trời quyền năng, là Đấng có thể làm được mọi sự. Ngài đã đem dân Ngài ra khỏi Ai Cập. họ đã đi ngang qua nơi đồng hoang và cuối cùng thì họ được dẫn vào xứ tốt lành bởi Giê-suê. Cảm tạ Chúa. Anh em cần phải thấy điều này, thật vậy. Bên cạnh đó, trong đồng vắng, trên núi Si-nai, Đức Chúa Trời đã bày tỏ các điều răn cho Mô-sê. Đức Chúa Trời đã bày tỏ cho Mô-sê về luật pháp và về việc xây dựng đền tạm. Điều mà lòng Đức Chúa Trời ao ước đã dẫn được bày tỏ. Khi họ đã vào trong miền đất tốt lành, thông qua Đa-vít và Sa-lô-môn, Chúa lại bày tỏ toàn bộ kế hoạch của Ngài về việc xây dựng đền thờ tại Giê-ru-sa-lem. Mặc khải đã trở

nên thực tế hơn. Giê-ru-sa-lem, thành thánh, đã xuất hiện. Vào thời của Sa-lô-môn thì đền thờ cũng được xây dựng lên. Anh em có thể thấy, mặc khải của Chúa lúc này rất rõ ràng. Từ thời đại này sang thời đại khác mặc khải đã trở nên ngày càng rõ hơn. Đáng buồn thay, hầu hết dân Chúa đều bất tuân mặc khải của Ngài. Họ nói amen bằng miệng của mình, nhưng không làm theo. Họ chỉ đồng ý bằng lời nói, nhưng trong lòng họ thì xa cách Chúa và họ bất tuân theo mặc khải từ trời. Anh em có muốn là người như vậy không?

Sau đó, các tiên tri trong thời Cựu Ước xuất hiện. Những mặc khải của các tiên tri cũng rất rõ ràng. I-sai-a đã thấy mặc khải từ trời. Ông thấy Đức Chúa Trời vinh hiển. Và mặc khải của Ê-dê-ki-en cũng rất tuyệt vời. Mặc khải của Ê-dê-ki-en cho thấy vinh quang của nhà Chúa trong tương lai.

Nếu chúng ta có cơ hội, chúng ta cũng nên xem xét mặc khải về tương lai này. Thậm chí sau khi dân Đức Chúa Trời sa ngã và bị đày sang Ba-by-lôn, Đức Chúa Trời vẫn phán với họ ngay cả ở đó. Chúa đã ban cho Đa-ni-en một mặc khải và cho Đa-ni-en thấy thời kỳ của dân ngoại đã đến. Từ vương quốc Ba-by-lôn cho đến thời kỳ dân chủ ngày nay, hơn 2000 năm, mặc khải này đã thành hiện thực. Nó cũng nói đến sự đến lần thứ nhất của Chúa Giê-su của chúng ta. Thậm chí việc Chúa Giê-su sẽ đến lần thứ nhất cũng đã được bày tỏ qua một mặc khải cho Đa-ni-en. Có thần nào khác trong cả vũ trụ có thể làm được điều như vậy không? Chúng ta thấy Đức Chúa Trời của chúng ta là Đấng Hiện Có, Đã Có và Còn Đến trong cõi đời đời. Ngài thậm chí biết rõ về những điều sẽ xảy đến trong tương lai. Ngài thật là một Đức Chúa Trời vinh hiển, quá, quá vĩ đại. Và cuối cùng, anh em cũng có thể thấy mặc khải mà Đac-ca-ri-a đã thấy. Đac-ca-ri-a không chỉ nói về sự đến lần thứ nhất của Chúa, nhưng mặc khải mà ông đã thấy cũng bao gồm luôn cả sự đến lần thứ hai của Chúa Giê-su chúng ta. Anh em đừng xem thường Cựu Ước. Thực ra thì Đức Chúa Trời hằng sống của chúng ta đã bày tỏ ý định đời đời của Ngài trong Cựu Ước từ đời này qua đời kia. Toàn bộ kế hoạch của Ngài đã được bày tỏ. Đừng nghĩ rằng chỉ có Gio-an mới thấy được những điều đó trong sách Khải Huyền. Các tiên tri trong thời Cựu Ước như Đa-ni-en, Ê-dê-ki-en và I-sai-a, tất cả họ đều đã thấy nó một cách rõ ràng. Nhưng câu hỏi ở đây là, anh em đã thấy được điều đó chưa? Họ đã thấy được. Anh em đã thấy được nó chưa? Ngày nay chúng ta đã có được mặc khải từ trời chưa? Đừng nghĩ rằng thấy một ít là đủ tốt rồi. Điều đó chưa đủ. Điều mà Đức Chúa Trời muốn làm thật vĩ đại. Một người mà không có mặc khải sẽ bước đi một cách lỏng lẻo. Họ lơ lửng trong mọi thứ họ làm. Đời sống Ky-tô hữu của họ cũng rất lỏng lẻo. Họ làm bất cứ điều gì họ muốn. Họ quá tự tin. Có phải vậy không?

Đó là lý do tại sao câu Kinh Thánh đầu tiên mà chúng ta đọc hôm nay là Châm Ngôn 29:18. Nếu thiếu mặc khải thì dân sự của Chúa sẽ trở nên phóng túng. Họ làm bất cứ điều gì họ thích và họ không được kiểm soát bởi mặc khải từ trời. Ở trong lòng, anh em không biết Chúa muốn làm gì. Bởi vậy anh em làm điều này điều nọ. Anh em về phía đông và phía tây, anh em làm điều này điều nọ, nhưng không biết mình đang làm gì. Đó là lý do tại sao mà ngày nay lại có rất nhiều nhóm hay giáo phái khác nhau. Anh lo việc của anh còn tôi lo việc của tôi. Mọi người đều làm việc riêng của mình. Nhưng Đức Chúa Trời đang làm gì? Điều mà lòng Chúa ước ao là gì? Không ai biết cả. Điều đó không làm dân Chúa đáng thương sao? Ôi, Chúa Giê-su! Ngày nay chúng ta cần là một dân có mặc khải. Anh em cần biết điều mà Chúa đang làm. Anh em cần phải biết điều huyền nhiệm đang được giấu kín trong Đức Chúa Trời. Anh em cần phải có Thánh Thần của sự khải thị. Anh em cần sự hiện ra của Chúa. Sách Tân Ước không chỉ là một mặc khải, nhưng chính Con của Đức Chúa Trời đã đích thân xuống thế gian này. Nhưng ngay cả khi Con của Đức Chúa Trời đến thì dân Ngài thậm chí còn không nhận ra điều đó. Hãy nói cho tôi biết, có phải điều đó còn đáng thương hơn không. Chúa đã đến với dân Ngài trong một con người. Ngôi Lời đã trở nên xác thịt và sống ở giữa họ, nhưng họ vẫn không thể thấy được, và đã không tiếp nhận Ngài và thậm chí đã không nhận ra điều đó. Họ đã từ chối Ngài. Hãy nói cho tôi nghe, điều này có đáng thương không? Nhưng còn chúng ta ngày nay thì thế nào? Ngài đang ngự ở trong anh em. Điều này thậm chí còn tuyệt vời hơn nữa. Hơn 2000 năm trước, Ngài đã đến ở giữa dân Ngài và dân sự Ngài đã không tiếp nhận Ngài. Họ cho rằng Chúa chỉ là con trai của Giu-se, là một người thợ mộc đến

từ Na-da-rét. Họ đã chối từ Ngài và không lắng nghe Ngài. Nhưng ngày nay, Chúa đang sống trong anh em. Anh em có vâng theo tiếng Ngài hay không? Hay là anh em chẳng thèm bận tâm đến Ngài? Thậm chí Ngài nói với anh em, còn anh em thì phớt lờ điều đó. Anh em chỉ lo việc riêng của mình. Ngài nói đừng làm điều đó, nhưng anh em vẫn làm. Anh em phớt lờ Ngài và chẳng thèm bận tâm đến Ngài. Anh em không có tai để nghe Ngài. Anh em không vâng phục Ngài. Vậy bây giờ hãy nói cho tôi nghe, ai là người đáng thương hơn? Trong thời Cựu Ước thì dân sự ít nhất cũng có thể nói rằng Chúa đã không đích thân đến với họ. Nhưng trong thời Tân Ước, Chúa đã đến và Ngài bị từ chối. Và bây giờ Ngài đã hoàn thành công việc cứu rỗi, đã thăng thiên và hiện nay đang sống trong anh em. Anh em có thông công với Ngài mỗi ngày không? Thánh Thần của Chúa đang ở trong anh em. Nhưng mà nhiều người lại nói rằng: “Tôi không thể nghe Ngài”. Anh em chỉ có thể đọc Kinh Thánh nhưng lại không thể nghe tiếng của Chúa là Đấng đang sống trong anh em. Hãy nói cho tôi nghe, chúng ta có phải là những người đáng tội nghiệp không? Chúng ta không thể nghe và cũng không thể thấy. Vậy thì chúng ta phải làm gì bây giờ? Anh em ơi, đó là lý do tại sao chúng ta cần có một hội nghị như vậy. Hội nghị này không phải để cho chúng ta phân tích Kinh Thánh. Nhưng đúng hơn là để cho mỗi một người trong chúng ta làm quen với Đức Ky-tô hằng sống này, là Đấng ở bên trong chúng ta, để cho chúng ta có thể nghe thấy Ngài. Ngài muốn nói với anh em. Ngài muốn ban cho anh em một mặc khải. Thật vậy, anh em ơi, anh em có thể thấy rằng, khi chúng ta đọc trong sách Tông Đồ Công Vụ, tất cả các sứ đồ đều có một mặc khải. Họ có được sự dẫn dắt của Đức Thánh Thần ở bên trong họ. Thịnh thoảng họ cũng được Chúa hiện ra với. Anh em, Chúa đã hiện ra với Phao-lô một cách đặc biệt. Không chỉ một lần, mà nhiều lần. Khi ông đi đến thành Cô-rin-tô, Chúa đã hiện ra với ông và phán rằng : “Đừng sợ chi, hãy ở lại đây, ta có nhiều người thuộc về ta ở trong thành này”. Phao-lô đã thấy sự hiện ra của Chúa nên đã ở lại đó. Còn Phê-rô thì đã mở cửa để đón tiếp dân ngoại. Phê-rô đã từng có quan niệm của người Do Thái từ thời Cựu Ước. Phê-rô sẽ không bao giờ bước chân vào nhà người ngoại bang. Bởi vậy Chúa phải ban cho ông một mặc khải. Một hai lần cũng chưa đủ. Phê-rô phải nhìn thấy mặc khải này 3 lần trước khi ông thức dậy. Chúng ta phải là một người có mặc khải. Vậy bây giờ hãy nói với tôi, điều Chúa muốn anh em biết hôm nay là gì? Điều mà Ngài muốn anh em biết là gì? Trước hết, điều quan trọng nhất đối với anh em là phải quen biết với Đức Ky-tô. Có lẽ anh em nghĩ: “Ồ, tôi đã tin nhận Chúa, tôi còn cần điều gì khác nữa?” Để biết Đức Ky-tô không phải là điều đơn giản. Thậm chí để có thể biết được anh Lei chẳng hạn thì cũng không đơn giản. Đừng nghĩ anh em biết tôi, John So. Anh em có thể biết diện mạo của tôi, nhưng anh em không thể biết được lòng tôi. Có lẽ người biết tôi rõ nhất là vợ tôi, bởi vì vợ tôi ở cùng tôi mỗi ngày. Bây giờ đối với anh em là việc quen biết Đức Ky-tô, thì anh em có biết Đức Ky-tô vĩ đại thế nào không? Anh em nghĩ rằng anh em biết Đấng Cứu Thế và điều đó là đủ rồi. Nếu anh em biết một vài sự dạy dỗ trong Kinh Thánh, thì anh em nghĩ mình đã biết Chúa rồi. Và nếu anh em nghĩ rằng chỉ vì anh em đã đọc Kinh Thánh trong hơn 40 năm, anh em biết Chúa, vậy thì anh em đã làm rồi. Nếu anh em đã quen biết Đức Ky-tô, anh em sẽ không giống như anh em hiện nay. Một người thật sự quen biết Đức Ky-tô sẽ sống biểu lộ Đức Ky-tô. Nó không liên quan đến việc có nhiều hiểu biết hoặc có thể chia sẻ một bài giảng. Không có mặc khải, không có sự hiện ra của Chúa, thì làm sao anh em có thể biết được Ngài? Phao-lô nói, “Tôi muốn biết Ngài!” Tôi muốn thật sự quen biết Ngài! Chúng ta không có thể nào dùng lời lẽ để có thể mô tả Ngài, vì Ngài thật quá vĩ đại. Ngài quá vĩ đại. Phao-lô nói rằng, Đức Chúa Trời vui lòng bày tỏ Con Ngài ra trong ông. Trong sách Cô-lô-se, ông nói rằng, Đức Chúa Trời vui lòng muốn bày tỏ điều huyền nhiệm đã được giấu kín trong Chúa ra cho dân Ngài. Đó là Đức Ky-tô ở trong anh em, là niềm hy vọng về sự vinh hiển. Anh em có niềm hy vọng về sự vinh hiển không? Vậy tại sao anh em vẫn phàn nàn về những hoàn cảnh khó khăn mà anh em gặp phải mỗi ngày? Mỗi ngày, anh em có rất nhiều lời than vãn, nhiều sự làm bầm, anh em phàn nàn về việc này hay việc kia. Điều này không thoải mái. Điều kia không tốt. Một người hay phàn nàn là một người không quen biết Đức Ky-tô. Anh em không có niềm hy vọng về sự vinh hiển. Có nhiều người mong ước được lên thiên đàng. Nhưng thiên đàng thực ra đang ở trong anh em và anh em thậm chí không biết điều đó. Thiên đàng của anh em là một nơi chốn nào đó, nhưng thiên đàng của tôi là một người. Anh George, thiên đàng của anh là gì? Có phải Đức Ky-tô là thiên đàng của chúng ta?

Đúng vậy! Còn Tobi, anh đang ở đâu? Có phải ở trong Đức Ky-tô? Ở trong Đức Ky-tô! Ở trong Đức Ky-tô còn tốt hơn cả ở trong thiên đàng nữa. Điều đó còn tốt hơn cả ngàn lần. Nhưng tại sao anh em lại phàn nàn khi anh em ở trong Đức Ky-tô mỗi ngày? Điều đó không tốt, điều này không tốt. Điều kia không đủ. Anh em rất rành về những giáo lý, nếu anh em đã có Đức Ky-tô thì tốt nhưng điều đó vẫn chưa đủ. Nếu anh em không quen biết Đức Ky-tô mà chỉ biết về những giáo lý thì điều đó chưa đủ. Anh em cần phải có mặc khải để thấy được Đức Ky-tô. Anh em cần phải quen biết Đức Ky-tô. Bên cạnh đó, anh em cần phải biết về sự giàu có không thể dò được của Đức Ky-tô. Ngài thật vô cùng vĩ đại. Không có một người hoặc một điều gì có thể so sánh được với Ngài trong cả vũ trụ này. Ngài thật vĩ đại và thật vinh hiển. Ngài thật giàu có. Ngài là một Đức Ky-tô tuyệt vời. Đó là lý do tại sao Chúa phải soi sáng chúng ta và mở con mắt của lòng chúng ta, để chúng ta có được sự khải thị. Phao-lô nói rằng chúng ta cần Thánh Thần của sự khôn sáng và sự tỏ ra để có thể thực sự nhận biết Đức Ky-tô. Điều này phải trở nên niềm hy vọng của mỗi một người trong chúng ta, đặc biệt là cho những anh em đang ở trong Hội Thánh. Dù lũ lụt có đến Bangkok hay không thì điều đó không quan trọng. Bởi vì điều mà chúng ta muốn đạt được chính là Đức Ky-tô. Amen! Có phải vậy không? Có thể nước lụt sẽ tràn vào. Có lẽ khi nước lụt đến, nó có thể khiến cho lòng của nhiều người hướng về Chúa. Nếu vậy thì điều này tốt. Lũ lụt không đến thì tốt. Nhưng nếu nó có đến và lòng của nhiều người hướng về Chúa, thì nó cũng tốt. Khi nước lụt đến, nó sẽ cho anh em cơ hội để kể cho người khác nghe về Nô-ê. Nếu không thì có lẽ anh em không có cơ hội để giảng Phúc Âm qua câu chuyện về Nô-ê. Có phải vậy không? Anh em, bất cứ hoàn cảnh nào mà chúng ta gặp phải, chúng ta phải rao giảng Đức Ky-tô. Cảm tạ Chúa, Ngài đang ở trong chúng ta. Có nhiều người không biết Đức Ky-tô. Bangkok đầy dẫy những hình tượng. Thật là tốt để nước lụt tràn đến để cho những hình tượng này bị cuốn sạch đi! Ha-lê-lu-gia! Đúng vậy không? Đó là lý do tại sao, anh em, cái nhìn của chúng ta khác với quan điểm của Đức Chúa Trời. Vì vậy, chúng ta cần phải quen biết Chúa. Nếu anh em là người quen biết Chúa, thì mọi sự đều là tốt lành. Nếu có khó khăn thì tốt, nếu không có khó khăn thì nó cũng tốt. Nó chỉ là như nhau. Nhiều khi, nhiều khó khăn xảy đến thì cũng là nhiều cơ hội hơn để chúng ta quen biết Đức Ky-tô. Đó là lý do tại sao, Đức Chúa Trời vui lòng để bày tỏ Đức Ky-tô trong chúng ta. Kể từ bây giờ, anh em phải cầu xin Chúa mỗi ngày: "xin Chúa ban cho con mặc khải từ trời. Cha ôi, xin hãy bày tỏ Con Ngài ra trong con. Con ăn năn, bởi vì con đã không bắt lấy nhiều cơ hội". Có phải vậy không? Tôi đã bỏ lỡ nhiều cơ hội để nhận biết Đức Ky-tô. Từ giờ trở đi, tôi muốn nắm bắt mọi cơ hội để quen biết và để đạt được Đức Ky-tô, để thấy được Đức Ky-tô. Đó là lý do tại sao anh em có thể thấy ở phần đầu của Tân Ước có bốn sách Phúc Âm. Tại sao có bốn sách Phúc Âm này? Một sách Phúc Âm không đủ tốt sao? Anh em cần bao nhiêu sách Phúc Âm? Bốn à. Tại sao chúng ta cần tới bốn sách Phúc Âm? Anh em thích sách nào nhất? Sách Gio-an? Nhưng sách Gio-an lại là sách thứ tư! Nếu anh em nghĩ rằng sách Gio-an là hay nhất, vậy tại sao, nó là sách cuối cùng? Nhiều người không thích sách Phúc Âm Mát-thêu và Phúc Âm Mác-cô. Sách Phúc Âm Lu-ca cũng hay, bởi vì những câu chuyện thật đặc biệt. Mọi người đều biết Gio-an 3:16. Nhưng Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta bốn sách Phúc Âm. Chúng ta cần phải hiểu. Chúa của chúng ta thật quá kỳ diệu.

Trước hết, trong Ngài bao gồm mọi sự giàu có của mọi tạo vật mà Ngài đã tạo. Chúa là Đấng đã tạo nên trời và đất. Mọi vật đã được tạo nên bởi Ngài. Bên cạnh đó, Ngài thật là một Đức Chúa Trời kỳ diệu. Con người không thể thấy được Ngài, nhưng sự vinh hiển của Ngài được bày tỏ qua mọi vật Ngài dựng nên. Đó là điều mà sách Rô-ma nói với chúng ta. Đức Chúa Trời không thể thấy được được bày tỏ qua mọi tạo vật. Đó là lý do tại sao sách Cô-lô-se nói với chúng ta rằng muôn vật đã được dựng nên trong Ngài, bởi Ngài và vì Ngài. Đó là lý do tại sao biểu lộ sự vinh hiển của Đức Chúa Trời không phải là một việc đơn giản. Anh em phải hiểu được vũ trụ trước khi anh em có thể hiểu được Ngài vĩ đại như thế nào. Chỉ biết được thành phố Côn Minh thôi thì không đủ để biết được vinh hiển của Đức Chúa Trời. Thậm chí biết về cả Trung Quốc thì cũng chưa đủ. Cả trái đất này thì không đủ. Thậm chí cả trái đất này cùng với bầu khí quyển cũng không đủ. Anh em cần toàn bộ vũ trụ này biểu lộ sự vĩ đại của Đức Chúa Trời. Đó là lý do tại sao để có thể mô tả về sự vinh hiển của Chúa, chúng ta cần đến bốn

sách Phục Âm. Con số 4 trong Kinh Thánh nói đến thế giới mà Chúa đã dựng nên: Phương Bắc, phương Nam, phương Đông và phương Tây. Xuân, hạ, thu và đông. Ở một số nơi thì chỉ có mùa xuân và mùa hè, hay là mùa mưa và mùa khô. Thậm chí chỉ có mùa xuân, hạ và thu thì cũng chưa đủ. Chúa Giê-su của chúng ta cần phải được thể hiện qua sự phong phú của mọi tạo vật của mình. Đó là lý do tại sao lại có những sinh vật sống được nói đến trong Kinh Thánh. Trong sách Ê-dê-ki-en, Khải Huyền đoạn 4 hay I-sai-a đoạn 6, anh em có thể thấy được 4 sinh vật sống. Thời gian chia sẽ đã hết. Nhưng điều mà anh em cần phải biết lúc này là Đức Chúa Trời muốn biểu lộ sự vinh hiển của Ngài. Đối với Đức Chúa Trời thì việc biểu lộ sự vinh hiển của Ngài không phải là một việc đơn giản. Nguyên xin Chúa mở mắt của lòng chúng ta. Chúng ta có thể tiếp tục trong buổi nhóm sau. Amen.